

găsesc locul în teatre, fiind dispuși să facă orice eforturi pentru a juca ceva, oricât, oricum, oriunde. Iar cei doi au câteva momente în care joacă, fără vorbe, însă inspirat (mai ales ea), stări diverse de la indiferență și resemnare la disperare, pricinuită de exploatarea până la epuizare la care sunt supuși de către excentricul turist. Ceea ce salvează de la o plictiseală fără drept de apel este comicul cu tentă neagră al unora dintre fragmentele de text incluse în ceea ce regizoarea însăși numește în caietul-program „delir verbal”, tip de comic cu care Theodora Herghelegiu ne-a obișnuit și în calitate de autor dramatic, calitate pe care

ar fi bine să o reia, renunțând la a croșeta pentru spectacolele ei texte din alți autori.

Cât despre dilema – „este sau nu spectacol *Omul din lectică?*” – pornind de la porțița pe care Theo Herghelegiu o lasă spunând, în același caiet-program, „acesta este un spectacol în sensul în care acceptăm de comun acord că a privi niște oameni care fac ceva într-un spațiu definit, sub ochii noștri înseamnă a vedea un spectacol”, așa zice că eu una așa fi preferat ca formulare „în măsura în care acceptăm...”, pentru a veni apoi cu precizarea că „măsura mea” nu prevede o asemenea eventualitate.

Mirela NAGÂȚ

Parodie și complicitate

Plin de inventivitate, regizorul Petre Bokor traduce și adaptează *Operele complete ale lui Wlm Șxpr (prescurtate)* de Jess Borgeson, Adam Long și Daniel Singer, atent la trimiterile spre realitatea noastră împresurătoare, conferind versiunii românești o „contextualizată” prospețime comică. Împletind umorul cu ironia, regizorul abordează problematica „digest”-urilor, născute din comoditate și adaptarea la un ritm trepidant al existenței, insinuând o critică subminatoare și complice totodată. Spectacolul este o dezlănțuire de energie din partea celor trei actori – Marian Negrescu, Marian Politic și Angel Rababoc, extrem de mobili în registrele abordate. Pentru că pretenția de a prezenta chiar și prescurtat operele complete ale lui Shakespeare obligă la un maraton actoricesc. Construit pe principiul etalării dedesubturilor operei spectaculare, a convenționalității înseși, demersul regizoral exploatează din plin situația de teatru în teatru. Valorifică parodia, care nu e neapărat ireverențioasă, a creației shakespeareane, dar mai cu seamă parodia clișeeilor de reprezentare a acesteia.

De sorginte postmodernă, intenția regizorală merge înspre închegarea unei forme de metateatru, în care reprezentarea meditează asupra propriilor procedee pe care le reprezintă. Găsim laolaltă *Hamlet* tenebroși, *Ofelii* palide, îndrăgostiți patetici alături de drama lui *Othello* și a *Desdemonei* în stil hip-hop. Spectacolul accentuează sentimentul de „aici” și „acum”, mizând pe un raport interactiv cu spectatorul, chemat în ajutor pentru a concretiza chinurile lăuntrice ale *Julietei*. Convenția permanent exhibită, îngroșată (chiar și la nivelul scenografiei semnate de Vasile Buz) generează comicul și complicitatea relației cu publicul. Însă nu e lipsit de capcane întinse regizorului. Pe alocuri, reprezentarea pare atinsă de monotonia stăgnării în registrul parodic.

Teatrul Național din Craiova – Operele complete ale lui Wlm Șxpr (prescurtate) de Jess Borgeson, Adam Long și Daniel Singer. Traducerea, adaptarea și regia: Petre Bokor. Scenografia: Vasile Buz. Mișcarea scenică: Felicia Dalu. Cu: Marian Negrescu, Marian Politic, Angel Rababoc. Premieră pe țară: 3 aprilie 2001.